

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120213986
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120213986.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, D. D., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie s prísl. , o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 08. 03. 2022, č. k. 14Csp/238/2020-103 jednohlasne taktó

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.200,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podliehajúca právnej úprave o spotrebiteľských zmluvách. Skutkový stav ako taký nebol medzi stranami sporný. Sporným bolo právne posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia a výška prípadného zadostučinenia. Súd prvej inštancie skonštatoval, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľského charakteru v zmysle predpokladov zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 270/2007 Z. z. v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Mal za to, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v danom prípade naplnená bola, keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo porušenie povinností ustanovenej zákonmi o spotrebiteľských úveroch a tak má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľa zodpovedal. Rozhodným je to, že došlo k porušeniu práv spotrebiteľa pri uzatváraní zmlúv o revolvingových úveroch žalovaný nedodrжал svoju povinnosť uvádzať v zmluvách povinné náležitosti v zmysle zákonnej úpravy účinnej v čase uzatvárania tej ktorej zmluvy. Zároveň zakomponoval do zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX aj dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola určená za neplatnú a uzatváral so žalobkyňou ako spotrebiteľkou neplatné dohody o zrážkach zo mzdy, voči ktorým sa žalobkyňa musela následne brániť žalobou na príslušnom súde. Z rozsudku v základnom konaní je zrejmé, že žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil o 4 949,80 eura, a to práve na základe jeho nekalých obchodných praktík pri uzatváraní zmluvy. Konaním žalovaného ako dodávateľa tak dokonca došlo k zásahom do majetkovej sféry žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá bola minimálne po dobu právoplatného rozhodnutia súdu v neistote ohľadom svojich nárokov a neoprávnene ukrátená o svoj majetok, ktorým

disponovať nemohla. Súd v konaní zastáva tiež názor, že porušenie práv alebo povinností vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí konštatovanému výroku rozsudku, keďže takáto podmienka nevyplýva zo znenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri výške určenia primeraného finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že toto zadosťučinenie v žiadanej výške 1 200 eur považuje za primerané, splňa funkciu satisfakcie pre žalobkyňu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného zohľadňujúc to, že bezdôvodným obohatením na strane žalovaného a existenciou neplatnej zmluvy o úvere a neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy vyvolal žalovaný u žalobkyne ako spotrebiteľky stav právnej neistoty, ktorý táto musela riešiť podanou žalobou. Navyše bol preukázaný vo vzťahu k žalobkyne aj závažný zásah do jej majetkovej sféry. Preto žalobe vyhovel, vznesenú námietku premlčania považoval za nedôvodnú a majúc za to, že je všeobecná trojročná premlčacia doba v danom prípade začala plynúť až právoplatnosťou rozhodnutia v základnom konaní, kedy sa splnil predpoklad v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa spočívajúci v úspešnom uplatnení porušenia práv spotrebiteľa.

3. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba bola zamietnutá. Namietla dôvody uvedené v rozsudku, pretože závery konajúceho súdu žiadnym konkrétnym spôsobom neodôvodňujú sumu 1.200,- eur ako primerané finančné zadosťučinenie a rozhodnutie je odôvodnené len všeobecnými závermi, ktoré nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a má za to, že sa súd nesprávne vyporiadal aj s námietkou premlčania. V podstate finančného zadosťučinenia vyplýva, že ide o satisfakciu za imateriálnu ujmu. Žiadnu inú funkciu má právna úprava nepriznáva. Všeobecne teda primerané finančné zadosťučinenie znamená odčinenie nemajetkovej krivdy a má osobný charakter. Pri jednotlivých druhoch finančného zadosťučinenia sa vyžaduje, aby vykonaným dokazovaním boli preukázané konkrétne skutkové okolnosti na to, aby o ňom mohol rozhodnúť. Inak tomu nemôže byť ani pri nároku pri nároku podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak v prejednávanej veci dokazovaním neboli preukázané konkrétne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie tejto sumy. Suma 1.200,- eur je excesívna a jej priznanie nemá oporu vo výsledkoch dokazovania. Žalovaný popiera predpoklad vyslovený súdom, že finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzujúcu povahu. Navyše žalovaný nebol so žalobcom v zmluvnom vzťahu, a preto je otáznave, ako súd dôvodil jeho postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. Spoludlžník nie je spotrebiteľom, pretože on žiadnu spotrebiteľskú zmluvu neuzatvára. Žaloba je podaná predčasne aj preto, že najskôr by malo prebehnúť samostatné konanie, napr. o určenie neprijateľnej podmienky a rozhodnutia o to by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predmetnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie, pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Aj odborná literatúra predpokladá, že pri žalobách o primerané finančné zadosťučinenie sa otázka prípadného porušenia práva posudzuje ako predbežná. Žalobca si teda tvrdený nárok mohol uplatniť už v roku 2016, keďže aj v žalobe tvrdí, že si ho ukotvuje z pohľadu na vznik závadného stavu z tohto obdobia. Premlčacia doba preto uplynula skôr. Na základe týchto dôvodov navrhol žalovaný podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

6. Odvolací súd prejednal vec v zmysle zásad podľa ust. § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

7. Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

8. Podľa ust. § 3 ods. 5 citovaného zákona, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmom jednotlivých spotrebiteľov, poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie

porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne plynúci z ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Toto ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

10. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/200/2016 v spojení s konaním Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/82/2017 sa žalobkyňa úspešne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného v rozsahu 4 949,80 eura s prísl. a určenia neplatnosti štyroch dohôd o zrážkach zo mzdy k zmlúvam o revolvingových úveroch č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Súdny v konaní dospeli k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Keďže medzi stranami nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, tento vyhodnotil ako neplatný právny úkon a neplatným právnym úkonom bola aj tá časť zmluvy v bode 7, obsahom ktorej bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

11. Nemožno preto mať pochybnosti o tom, že žalobkyni podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa voči žalovanému vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Bol to teda žalovaný kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predložil žalobkyni na podpis formulárové zmluvy obsahujúce neprijateľnú podmienku, dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a to aj v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Faktom ostáva, že žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobkyne spôsobom judikovaným v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/200/2016.

12. Bez právneho významu je či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje možnosť vzniku takejto ujmy podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Z uvedeného preto vyplýva splnenie predpokladu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia pri uplatňovanom porušení práva alebo povinnosti ustanovenej nielen samotným zákonom o ochrane spotrebiteľa, ale aj osobitnými predpismi, v tomto prípade § 53 Občianskeho zákonníka. Žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobkyne zakomponovaním takých zmluvných podmienok do zmlúv o úvere, ktoré boli súdom vyhodnotené ako neprijateľné, v dôsledku čoho došlo k situácii, že žalovaný si ponechal k dispozícii plnenie od žalobkyne bez právneho dôvodu a došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu.

13. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú a aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od porušovania práv a povinností stanovených normami zameranými na ochranu spotrebiteľa a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ začal sporové konanie s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, resp. ho nevykoná v takej intenzite. Aj keď zákon nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil, keď na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky žalovaný požadoval od zamestnávateľa žalobkyne zrážky zo mzdy, resp. sa na jej úkor bezdôvodne obohatil.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Ako už na to správne poukázal aj súd prvej inštancie jednou z okolností

ovplyvňujúcich rozhodnutie o výške primeraného finančného zadosťučinenia je aj závažnosť a intenzita protiprávneho konania žalovaného a intenzita trvania a rozsahu nepriaznivých následkov u žalobkyne. Súd prvej inštancie sa náležitým spôsobom vyrovnal s otázkou určenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.200,- eur a s týmito dôvodmi sa stotožnil aj súd odvolací. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní zmlúv o revolvingových úveroch konal závadným spôsobom.

15. Súd prvej inštancie sa napokon správne vypořiadal aj s uplatnenou námietkou premlčania so zdôraznením, že premlčacia trojročná doba v danom prípade začala plynúť až právoplatnosťou rozhodnutia v základnom konaní (14.05.2018), kedy sa splnil predpoklad podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa spočívajúci v úspešnom uplatnení porušenia jeho práv, resp. povinností voči dodávateľovi na súde. Žalobný návrh zo strany žalobkyne bol za tejto situácie podaný včas, ako to zdôraznil aj súd prvej inštancie.

16. So zreteľom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyni ako úspešnej strane odvolacieho konania bola priznaná náhrada trov tohto štádia konania voči neúspešnému žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).